

et Spørgsmaal, som det ikke kan nytte, om den ærede Forespørger og jeg her vilde give os til at drøfte paa Forhaand. Det er et Spørgsmaal, hvorved der med Nette vil kunne gøres saamange Hensyn gjældende, at jeg ikke tror, det er værd at slaa noget Bestemt fast i saa Henseende. Men det skal jeg give den ærede Forespørger Ret i, at naar man bestemmer sig til Tilveiebringelsen af en Frihavn og vælger Pladsen for den, da vil det være rigtigt, at man ogsaa tager Hensyn til, hvad der ved en senere Udvikling kunde blive fornødent. Den Indrømmelse vil jeg gjøre det ærede Medlem.

Indenrigsministeren (Singerlev): Den ærede Interpellant udtalte, at han haabede at have truffet Resfortforholdene rigtig. Jeg skal hertil strax sige, at det kan ikke være det ærede Medlem ubekjendt, at Kommissionen, paa hvis Indstilling han begrunder sin Forespørgsel, var nedsat af Finansministeriet og afgav en Betænkning under 22de Januar 1881, til Finansministeriet, hvori den indstillede saa snart som muligt at gjøre Skridt til Etableringen af en Frihavn. Altsaa, Sagen staar saaledes, at naar man kommer til en Frihavn, vil denne gaa ind under Toldomraadet og altsaa under Finansministeren, og Spørgsmaalet vedkommer Indenrigsministeren forsaavidt som — det erkjender jeg, er forudsat baade i Kommissionsbetænkningen og ogsaa fra andre Sider som af den ærede Interpellant — at det er Kjøbenhavns Havnevæsen, der forterer under Indenrigsministeren, der skulde stille den fornødne Plads til Raadighed. Naturligvis kan jeg ikke i dette Dieblif her komme med bindende Udtalelser, men det kunde dog maasse have Interesse for den ærede Interpellant og Andre at blive noget orienterede i Forholdene, navnlig hvis de ikke maatte være bekjendte dermed, blive oplyste om, den Forffjel, der er paa de faktiskke Forhold paa Havnevæsenets Omraade nu og i 1881, da Indstillingen fra den vedkommende Kommission kom. I 1881 forudsatte man, at der kunde dannes en Havn med dybt Vand omtrent ud for Blindeinstituttet, men der var den Gang ikke truffet Foranstaltning i nogen Retning. Det forudsattes, at der maatte ske Forhandling baade med Lodseierne, med Militæretaten og Andre, inden man kunde komme til en Ordning af Forholdene. Nu vil det være bekjendt, at disse Forhandlinger ikke blot ere førte, men at de ere tilendebragte, og at under 25de April 1884 Indenrigsministeren ved at approbere, tildels omapprobere, Planen for Kjøbenhavns Havn har givet

Samtykke til betydelige Landdannelser fra Langelinie ud imod Nord, og ikke blot det, men der er allerede bygget længere mod Nord to Havnebasstner, som delvis ere færdige, og der er bygget et længere ind, som er tildannet saaledes, at det kan gøres betydelig bredere. Altsaa Spørgsmaalet er i langt høiere Grad modent nu, end det var i 1881, og der vil fra Havnevæsenets Side ikke være Noget i Veien for, at der i alt Fald i en nærmere Fremtid kan stilles passende Arealer til Raadighed, men hvor de skulde stilles, og i hvilket Omfang, de skulde stilles, er det ikke min Sag at have en afgjørende Mening om, navnlig kan jeg ikke yttre mig om det Sidste. Jeg vil kun sige, at Størrelsen af de Arealer, man ønsker, vil blive noget bevinget af Veligheden. Jo større man maatte ønske Arealerne for Staten, jo længere Nord paa maa man efter mit Skjøn gaa. Naar det ærede Medlem fæstede sig ved Pladsen ud for Blindeinstituttet, saa vil jeg sige, at efter al Sandsynlighed maa man ikke gaa til Anlægget af en Frihavn paa dette Sted. Forsaavidt man nu vilde begynde paa Anlægget, maatte man maasse gaa en Del nord efter op til Fabriken Drefund. Men forinden Havnevæsenet for sit Vedkommende siger, hvor det kunde ønske og tilraade Anlægget af en Frihavn, er der efter min Mening to andre Spørgsmaal, der maa være foreløbig bevarede, og med Hensyn til hvilke man maa have dannet sig en klar Anskuelse om, hvad man ønsker og agter at foreslaa. Jeg siger ikke, at disse Foranstaltninger behøve at være gennemførte — det ligger osaa under Indenrigsministeriet — men Ministeriet maa selv, forinden det disponerer paa Havnevæsenets Vegne, være paa det Reie med, hvad det kan foreslaa. Det er jeg ikke i dette Dieblif, men det er meget muligt, at jeg i en nogenlunde nær eller i alt Fald ikke ret fjern Fremtid vil kunne være det. Jeg skal gjerne nævne de to Spørgsmaal, jeg tror, at det ærede Thing vil erkjende, at de have deres Betydning. Det ene er Spørgsmaalet, om man skal søge en Havn for en eventuel Dampfærgeforbindelse med Sverig ud for Blindeinstituttet. Det kan jeg naturligvis ikke yttre mig om nu, det er et Spørgsmaal, som er under Klaring, og som formodentlig, i alt Fald for saa vidt det vedkommer mig at gjøre Forslag derom, vil kunne ventes klaret i en rimelig Fremtid. Det andet Spørgsmaal hænger nøie sammen dermed det er Spørgsmaalet, om der skal bygges en Ost-Banegaard i Kjøbenhavn, og om, hvor den skal ligge. Det er klart, at begge disse Spørgsmaal staa i saa nøie